

KRAKOW

DNIA 30 LISTOPADA 1831 r.

Goniec wychodzi codziennie oprócz
świąt uroczystych o godzinie 5
po południu regularnie, w Dru-
karni St. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA:

Kwartalna złp: 10.
Miesięczna --- 4.
Numer pojedynczy . gr: 10.

Goniec Krakowski,

DZIENNIK POLITYCZNY, HISTORYCZNY I LITERACKI

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 0° 0.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27. 9. 136	-- 7. 5	-- 11,5	połud. ws morny	pochmurno	
28. 12	9. 419	-- 3. 0	-- 12,2	" "	" "	
8	9. 406	-- 5. 8	-- 11,0	" Sredni	" "	śnieg
9	9. 836	-- 6. 6	-- 11,0	" słaby	" "	"

Część Pierwsza.

LONDYN (11 Listopada.)

— Dnia 4 Listopada po południu przybył król do pałacu St. James, i zwołał radę gabinetową, na której zatwierdził następującą odezwę ogłoszoną zaraz wieczorem w dodatku gazety dworskiej, tudzież przepis modlitwy Kościelney z powodu cholery.— Odezwa: »Wilhelm król. Gdy w rozmaitych częściach Wielkiej Brytanii, a mianowicie w miastach hr. Derby i Notingham oraz w mieście Bristol, były burzliwe zgromadzenia ludu i popelniono nuygwałtowniejsze zdrożności względem osób i własności kilku poddanych naszych; gdy przez zakazane zbiegowiska, wszystkie przepisy prawa zostały przekro-

zione i naruszone, mieszkania kilku osób nadpnięte, zrabowane i zapalone, porządnym bieg sprawiedliwości siłą wstrzymany, więzienia odbite i zburzone, a zbrodniarze z niebezpieczeństwem dla dobra publicznego i ze szkodą istnącego rządu, na wolność zostali wypuszczeni; gdy szczęśliwość wszystkich narodów przy pomocy Opatrzności zawisła szczególnie od zachowania i świętego utrzymania praw: gdy niezmiennym naszym postanowieniem jest, pełnić powinność naszą, utwierdzić publiczną spokojność, i dzielnie sprawować służącą nam władzę, aby wszystkich naszych poddanych w zupełnym i całkowitem używaniu praw i swobód ich utrzymać; z tych przyczyn postanowiliśmy położyć koniec wspomnionym godnym kary i zbrodniczym zabiegom, z wezwaniem naszej tay-

ney rady, uznaliśmy za rzecz przyzwoitą wydać ninieyszą królewską odezwę, celem ostrzeżenia poddanych naszych, aby się wstrzymali od wszelkiego zamysłu naruszania praw, i wszelkiej czynności przeciw pokojowi i dobremu porządkowi ogólnemu; zalecamy i rozkazujemy ninieyszem wszystkim naszym szeryfom, sędziom pokoju, zwierzchnościom miast, miasteczek i gmin, ogólnie wszystkim władzom w Wielkiej Brytanii, aby wszelkie zgietki, powstania, przerwanie i nadwężenie publiczney spokojności, we wszystkich ich rozmaitych jurydykciach, dzielnie tamowali i jak nayspieszniej zarządzali śledztwa, aby sprawców i podżegaczy tych wszystkich buntowniczych czynów odkryć i wydać sprawiedliwości. Ostrzegamy oraz, zalecamy i rozkazujemy jak najmocniej i naysolenniej, wszystkim naszym wiernym poddanym wszelkiego stopnia i stanu, aby za pierwszym wybuchem wzmiankowanych zamieszek usiłowali, tak jak są obowiązani z powinności swojej ku nam, oraz z względu na powszechne dobro i przepisy prawa, dawać wsparcie i pomoc wszystkim szeryfom, sędziom pokoju i innym zwierzchnościom, przykładając się do utrzymania praw przeciw zbrodniarzom, i zaślania naszym poddanym, a swoich współobywateli, w używaniu własności i wykonywaniu ich praw przeciw wszelkiemu targnieniu się lub wszelkiej napaści gwałtowney, nieprawney, i przeciwney konstytucyi. Działo się w pałacu naszym St. James ostatniego d. Paźdz. 1831 a panowania naszego 2 roku. Boże zachowaj króla.»

— List zamieszczony w *Gazecie powszechnej* datowany z Londynu 1 Listopada podaje następujące szczegóły o zgromadzeniu ludu, odbytem pod prezydencją Sir Fran-

cisa Burdetta w ulicy Lincolns, Inn. Squares. —

»Wczorajsze zgromadzenie odbyć się miało w oberży pod koroną i kotwicą. O godzinie 12 otworzono drzwi, a w kilka zaraz minut, wielka sala, zwykle miejsce podobnych scen, napelniona była, aż do natłoku. Wolne tylko zostało wzniesione na przodzie miejsce dla komitetu, naprzeciw zaś tego miejsca w drugim końcu sali pomieszczono szybkopisarzów na galerji orkiestry. Jeszcze się nie ukazał Sir Francis Burdet mający tam prezydować. Wszyscy go oczekiwali z wlepionym na komitet wzrokiem. Lecz nagle wszystkich głowy zwróciły się po za siebie: na galerji muzycznej podniósł się szlachcic, wołając na rzemieślników, (którzy składali większą część zgromadzenia), iż komitet postanowił już co do powszechnego prawa głosowania, i że szczególniej interessa średniej klasy ma na baczności, dla tego klasy robotnicze nie powinny się troszczyć bynajmniej o swoją sprawę. Tu wszczął się hałas, wrzask, gwizdanie, i sykanie, aż się dom zatrząsł; z pomiędzy tego dohywają się nayskrótliwsze dowcipy, nieproszony mówca zniknął, a zgietek zamienił się w głośnie śmiechy. Jeden z członków komitetu przestrzegł zgromadzenie o nieprzyjacielu, który chce zasiać kłaków pomiędzy pszenicę. Inny członek, gdy natłok coraz stawał się większy, wszedł na stół i oznajmił, iż zewnątrz znajduje się wielkie mnóstwo ludu, dla tego uchwalono, ażeby zgromadzenie odbyło się pod gołym niebem. Wszyscy poklasknęli i zaraz cała massa rzuciła się na wskazane miejsce, na Lincolns, Inn. Square, blisko Temple Bar. Tam, na wystawie około 20 stóp wysokiej, umieszczono stół dla prezydującego; otaczało go około 40 osób, częścią członków ko-

mitetu, częścią tych którzy do zgromadzenia mówić chcieli, szybkoisków i innych. Na wystawę można się było dostać tylko przez okno oberży. Poniżej przedstawiał się wielki okrąg zgromadzonych, zawierający przeszło dwadzieścia tysięcy, otoczony z prawej strony wysokim murem, z przodu aleą przepysznych lip i ostrokrzewów, z lewej zaś rozliczne szeregi jeźdźców i powozów wolną w tem miejscu ulicę zamykały. Drzewa przedstawiały różnobarwny widok z *Gentlemami of the working classes*, (rzemieślników klas wyższych,) samo zgromadzenie tworzyło nymrozmaitszą mieszaninę ubiorów i twarzy, na bocznych jego liniach uwijały się rozmaite kobiety, dalej zaś otaczała je z wrzaskiem i hałasem zgraja śmiejących się i płaczących chłopaków. Nagle wszystkie usta powtórzyły radośnie: Sir Francis! i wszyscy, i ci nawet których odarte odzieże okazywały nymwiększe prostactwo, wymawiali to imię z serdecznością, jak gdyby do ich rodziny należał, i jakby każdemu uprzejmie i przyjaźnie uściskał rękę. Ukazał się człowiek wysoki i chudej postawy, ostrych i wydatnych rysów twarzy, z krótkimi, podsiwiałemi włosami, jasnymi, dobrotliwemi oczami, które przyjaźnie obiegały tłuszcę poklaskującą, wznoszącą kapelusze, i wołającą hura! kiedy kapelusz jego w prawej ręce ciąglem poruszeniem roznosił pozdrowienia na wszystkie strony. Chciał przemówić tysiące odezwało się głosów, ażeby nakrył głowę. Uczynił to, poczem i całe zgromadzenie nakryło głowy. Mówił prawie przez godzinę, i ten jeden głos ucieszył 20,000 osób, które z rozkoszą poddały się wszystkim myślom, całej igraszce wyobraźni, dowcipu, rozumu i umysłu. To właśnie przedstawia nam angielską wymowę tak sprzeczną z jednokształtną i chociaż równie świetną przecież zacierającą

wszelką indywidualność a nawet cały charakter, wymową francuskiej trybuny. Upominał lud, ażeby niepostąpił jak w bayce pies ze swoim cieniem, lecz ażeby się mocno zgodzić, przywiązać do króla i ministrów, izby niższej i do tych parów, którzy w wielkiej sprawie, wielkie ponieśli ofiary. Krótco przed tem nadeszła pierwsza wiadomość o wypadkach w Bristolu; mówca dając przestrogi radził, ażeby nic takiego niepozwaląc sobie co by splamiło sławę króla i przyjaciółom ich sprawy mogło dać powód do wyrzeczenia w parlamencie: »Przeszkodziliście nam w działaniach, uczyniliście niepodobną naszą wygraną. Tysiące kapeluszków wzniosło się do góry i dały się słyszeć głosy tak chcemy! tak chcemy! Było w tem coś uroczystego, w chwili kiedy obiegała wieść o zaburzeniu, widzieć człowieka, który w stolicy prawie zupełnie ogołoconey z wojska, władza sercami stu tysięcy, i w tey samej chwili spokojnie przemawia do liczney tłuszczy, bez najmniejszej obawy, że iskra, co w sąsiednim mieście znieciła pożar, i tu paść może. We Francyi było to niepodobieństwem. Tu okazuje się nieskończona korzyść rozwiniętego życia narodowego.

— Wielkie zgromadzenie ludu w Birmingham, które wzniewało tak wielką obawę, odbyło się także bardzo spokojnie, a P. Hunt zupełnie upadł. Chciał dogodzić wszystkim stronnictwom, a nakoniec zawikłał się tak, iż go nikt nie rozumiał. Jeden z dzienników czyni uwagę, iż bez porównania, Panu Chateaubriand nielepiej się powiodło z ostatnią jego broszurką. Zdrowy rozsądek zaś, który się objawia między rękodzielnikami, jest bardzo pocieszający.

— Dziennik Times powiada w ostatniem doniesieniu giełdowem. Chociaż w zeszłym tygodniu wyglądano dnia dzisiejszego jako

wzbudzającego wielką trwogę w City, jednakże nie obawiło się żadne wzburzenie. Dwie wielkie przyczyny trwogi. Zgromadzenia klas niższych i Cholera nie sprawiają już żadnego skutku. Względem pierwszych, obywatele czują wielką wdzięczność dla ministrów w ogóle za ich czynność. Papiery stały wprawdzie nieco wyżej jak w sobotę, jednakże mało robiono interessów, wiadomości z Hollandyi nie zawierają jeszcze nic pewnego o zamiarach króla względem traktatu pokoju.

HAGA. (14 Listopada.)

Rząd otrzymał dnia 29 z. m. rapport od jen. Chaussé, że niektóre z świeżo usypanych szanów przez Belgów, zagrażają bezpieczeństwu cytadelli i jej związkom ze Skaldą; w czem dalszych żąda rozkazów. Wydano mu natychmiast odpowiedź, iż skoro by dostrzegł czynności Belgów do tego posunięte stopnia, że cytadella byłaby w niebezpieczeństwie, ma natychmiast kommandanta Belgów zawiadomić, że zostawia mu się 4 godzin czasu do zniszczenia tychże szanów, w przeciwnym zaś przypadku, skuteczni to swemi działaniami. Korrespondencya która już w tym przedmiocie zaszła między xięciem Oranii a jenerałem Chassé udzieloną została konferencyi londyńskiej.

Rozmaitości.

— Robota podziemney drogi pod rzeką Tamizą w Londynie została teraz przyspieszoną, kilkaset ludzi przyjęto dla dokończenia tego ważnego dzieła.

— Naynowszy dziennik podróży donosi że w kraju Marokańskim w Afryce utworzyło się towarzystwo artystów dramatycznych złożone z samych Murzynów płci obojey; na pierwsze widowisko dali Kopciuszką!!

— Kto u Tatarów Nogayskich chce mieć dziewczynę, udaje się do oycy i w handel wchodzi. Za 30 do 50 krów dostać można najpiękniejszey i najniewinnieszey dziewczyny Nogayskiej.

— Woysko francuzkie stojące nad granicą hiszpańską, odebrało rozkaz uważać każde poruszenie woyska hiszpańskiego.

— W Darmsztadzie jeden z adwokatów w zeszłym miesiącu wyprawił ucztę dla swego służącego, który bez przerwy służył u niego przez lat 50. Na ten jubileusz zaprosił dobry Pan 50 służących najstarszych jacy się znajdowali w mieście i częstował ich uprzemię. Dowiedział się o tem jeden z xiążąt i przeznaczył temu pocziwemu słudze dożywotnią pensyją, aby już spokojnie resztę życia przepędził, lecz on oświadczył, iż do zgonu nieodstąpi swego dobrego pana.

— W Odessie w ciągu robot około portu, w dole nadbrzeżnego bulwaru znaleziono prawie nieuszkodzoną amforę i część innego naczynia podobnegoż rodzaju, ulepionego z grubey gliny. Imię maystra wyryte przy szyjce amfory tak jest zatarte, iż się niedaje wyczytać. Zabytki te dowodzą, iż na tem miejscu gdzie teraz jest Odesa, była niedawno starożytna osada.

Uwiedomienia.

Młody człowiek skończywszy edukacyą, zyczy sobie wejść w obowiązki prywatne, a mianowicie za sekretarza, do sprawawania interessów lub tym podobne. Potrzebujący podobnego człowieka raczy się zgłosić do redakcyi Gońca Krakowskiego, a starający się o też obowiązki, pospieszy okazać dowody swego usposobienia i dobrej Londonity, osobie któraby tego zażąda.

— Do pewnego znakomitego domu w Galicyi 12 m. od Krakowa, potrzebną jest guwernantka, posiadająca szczególnie dobrze język polski i francuzki; oraz dokładną umiejętność gry na fortepianie. Bliższą wiadomość powziąć można w handlu W. Jana Wentzla w rynku pod Krzysztoforami.